

РЕШЕНИЕ

№ 3829

гр. София, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БРАНИМИРА В. ИВАНОВА ПЕНОВА като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20221110203042 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. Г. В., ЕГН *****, с адрес в гр. София,, срещу Наказателно постановление № 816/27.05.2019 г., издадено от за Началник ОБДС – СДВР, с което на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 81, ал. 1, т. 2 от Закон за българските лични документи (ЗБЛД) за нарушение на чл. 29, ал. 1 от ЗБЛД на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20 /двадесет/ лева.

В жалбата се релевират аргументи, че наказателното постановление, предмет на обжалване, никога не е било връчвано на жалбоподателя и че същият е получил единствено покана за доброволно изпълнение. Изложени са съображения, че атакуваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, издадено извън процесуалните срокове за това, поради което се иска същото да бъде отменено изцяло. В условията на алтернативност се моли в случая да намери приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично. Последната, в дадения ход по същество, пледира за отмяна на обжалваното НП. В ангажирани по делото писмени бележки се

релевират пространни доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление.

Въззиваемата страна, редовно призована, в проведеното съдебно заседание се представлява от юрк.Цветомир Виденов, с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт. В дадения ход по същество и в ангажирани по делото писмени бележки, процесуалният представител пледира за потвърждаване на издаденото наказателно постановление, доколкото от събраните по делото доказателства счита, че се установява безпротиворечиво извършеното нарушение. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение в производството, като се релевира възражение за прекомерност на разноските на насрещната страна, в случай, че бъде поискано присъждането на такива.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

С Акт за установяване на административно нарушение № 816/10.05.2019 г., съставен от свидетеля Г. М. А. на длъжност „експерт“ при 04 РУ – СДВР – ОБДС, било констатирано, че М. Г. В. на 07.05.2019 г. около 17:19 часа в 04 РУ – СДВР, находящо се на ул.“Крум Попов“, при подаване на заявление за издаване на български личен документ, като законен представител на Е.Е.В., ЕГН *****, не е направила необходимото за издаване на лична карта в 30 – дневен срок след навършване на 14 – годишна възраст.

Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл. 29, ал. 1 от Закон за българските лични документи. Актът бил съставен в присъствието на М.Х.М. – служител при 04 РУ – СДВР (свидетел при установяване на нарушението и съставяне на акта) и предявен на нарушителя, който след като се запознал със съдържанието му го подписал без конкретни възражения.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН не постъпило писмено възражение срещу констатациите в акта.

Въз основа на така съставения АУАН, за Началник ОБДС – СДВР издал Наказателно постановление № 816/27.05.2019 г., с което на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 81, ал. 1, т. 2 от Закон за българските лични документи (ЗБЛД) за нарушение на чл. 29, ал. 1 от ЗБЛД на жалбоподателя било наложено

административно наказание "глоба" в размер на 20 /двадесет/ лева, за това, че на 10.05.2019 г. при подаване на заявление за издаване на български личен документ в 04 – РУ, ОБДС – СДВР, като законен представител на Ема Венкова, не е направила необходимото за издаване на лична карта при навършване на 14 – годишна ѝ възраст в законовия тридесет дневен срок.

От приложеното към материалите по административнонаказателната преписка копие от наказателно постановление № 816/27.05.2019 г. се установява, че на същото има направено отбелязване, че НП е връчено на нарушителя на 21.04.2021 г., като е посочено, че НП е било връчено по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН; както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля – актосъставител Г. М. А..

Съдът кредитира цитираната доказателствена съвкупност, доколкото същата е еднопосочна, а и между страните няма спор по отношение на правнорелевантните факти, като е налице спор относно приложимото право.

От показанията на св. А. се установяват обстоятелствата по извършената проверка, направените фактически констатации и съставянето на АУАН. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства при проверката, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля А. представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото същата като актосъставител е възприела възпроизведените от нея в административнонаказателното производство фактически обстоятелства, като съдът се довери на показанията ѝ и ги кредитира изцяло.

Приобщените към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно изясняване на обстоятелствата по процесния случай, вкл. и за проверка на гласните доказателства по делото, и затова съдът постави същите в основата на доказателствените си изводи.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По процесуалната допустимост на жалбата:

От събраните по делото писмени доказателства не се установява как административнонаказващият орган е приел, че наказателното постановление е влязло в сила – не се установява нито дата на връчването му, нито твърденият от АНО начин на връчване по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. Приложено е копие от писмо на докладна записка от мл.полицейски инспектор до Началника на 04 РУ – СДВР, от което се установява, че обжалваното НП е било изпратено за връчване на жалбоподателя на адрес на получателя – гр. София, бул. "Петко Каравелов" № 34, ет. 3, ап. 7, който е бил известен на АНО, тъй като е посочен в текста на издаденото НП, но лицето не е било установено.

Установеният от ЗАНН нормативен регламент урежда реда за уведомяване на нарушителя за изготвените наказателни постановления- чл. 58 от ЗАНН и лимитира хипотезите, при които те влизат в сила - чл. 64 от ЗАНН, като разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН препраща към прилагане на НПК, доколкото липсват особени правила за връчване на призовки и съобщения, както и за съдебното производство по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления.

Разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от ЗАНН императивно урежда начина на връчване на наказателните постановления, а именно - срещу подпис, което в случая не е изпълнено. Тази разпоредба цели да гарантира правото на нарушителя да узнае за какво нарушение е ангажирана неговата отговорност и да му бъде осигурена възможност да обжалва наказателното постановление, ако счита същото за незаконосъобразно. Освен срещу подпис, в разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН е предвидена и друга възможност, приравнена на редовно връчване на НП - ако нарушителят не е намерен на посоченият от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването.

Съгласно чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 180 от НПК призовките, съобщенията и книжата се връчват лично срещу разписка, подписана от лицето, за което са предназначени или на пълнолетен член от семейството, а ако няма такъв - на

домоуправителя, както и на съквартирант или съсед, когато поеме задължение да ги предаде, в случай, че лицето, за което са предназначени, отсъства. Съгласно чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. Предпоставките са нарушителят да не е намерен на посочения от него адрес и новият му адрес да е неизвестен. Касае се за кумулативно предвидени в хипотезата на правната норма предпоставки, поради което, за да се прояви фактическия състав по чл. 58, ал. 2 от ЗАНН и да се приеме, че е налице редовно връчване, е необходимо не просто нарушителят да не е намерен на посочения адрес, но и същият да е променен, и новият му адрес да е неизвестен. Следователно, за да се приложи чл. 58, ал. 2 от ЗАНН не е достатъчно инцидентното неоткриване на лицето на посочения от него адрес, а следва да се установи, че той трайно не пребивава на последния.

В процесния случай е извършено само едно уведомяване на известния на АНО домашен адрес на нарушителя, без последният да бъде установен. При това положение не може да се приеме, че нарушителят е бил надлежно уведомен, че следва да "потърси" коментираната пощенска пратка.

В този смисъл, настоящият съдебен състав намира, че не са били налице предпоставки за връчване реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, съответно извършеното по този ред връчване се явява нередовно, а депозираната жалба - подадена в срок и процесуално допустима (доколкото жалбоподателят е уведомен чрез покана за доброволно изпълнение на 20.01.2022 г., а е депозирал жалба на 24.01.2022 г. пред СРС).

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали съставените АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона,

доколкото по делото са приложени документи, удостоверяващи компетентността им – заповед № 516з-4229/28.05.2019 г. на Директор на СДВР, заповед № 8121з-306/15.03.2022 г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 8121з-423/15.03.2017 г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 8121з-907/30.07.2015 г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 8121з-493/01.09.2014 г. на министъра на вътрешните работи, Удостоверение рег.№ 513р-91962 от 23.09.2022 г. на Началник на 01 Сектор към Отдел „Човешки ресурси“ – СДВР.

Същевременно, АУАН и НП са издадени при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове.

Независимо от гореизложеното обаче, настоящият съдебен състав намира, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като са нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, съгласно които АУАН и НП следва да съдържат пълно и точно описание на нарушението и обстоятелствата, при което то е извършено.

Съгласно разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗБЛД, всеки български гражданин, който живее на територията на страната, е длъжен в срок до 30 дни след навършване на 14 - годишна възраст да поиска издаването на лична карта. Ето защо и нарушението на същото правило за поведение за задълженото лице – родител (съгласно чл. 81, ал. 1, т. 2 от ЗБЛД) е налице след изтичане на тридесетия ден от навършване 14-годишна възраст на детето. Предвид изложеното, датата на раждане на детето и/или – датата, на което същото е навършило 14 – годишна възраст, следва да намери посочване в АУАН и в наказателното постановление, доколкото съставлява факт, необходим изобщо, за да бъде релевиран извод извършено ли е нарушение на чл. 29, ал. 1 от ЗБЛД.

В конкретиката на настоящия случай обаче, нито в АУАН, нито в издаденото въз основа на него наказателното постановление, не е посочена датата на раждане на детето и/или – датата, на което същото е навършило 14-годишна възраст. Следва да бъде отбелязано също така, че единствено в текста на съставения АУАН е посочен ЕГН *****, каквото посочване в текста на атакуваното НП изобщо липсва. Нещо повече – налице е от една страна разминаване в посочване датата на нарушението в АУАН и в НП, съответно 07.05.2019 г. и 10.05.2019 г., а от друга - напълно неясно е от

отразеното в наказателното постановление дали посочената в същото дата – 10.05.2019 г. е такава на осъществяване на нарушението – изпадането на родителя в забава, което е факт на тридесет и първия ден от навършване на 14-годишна възраст на детето, или се явява дата на установяване на визираното нарушение.

Така описаното нарушение на разпоредбата на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, относно съставения АУАН, както и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН следва да бъде преценено като такова от категорията на съществени процесуални нарушения, доколкото липсата на посочване на датата на раждане на детето и/или – датата, на което същото е навършило 14-годишна възраст, както и дали датата 10.05.2019 г. е такава на осъществяване на нарушението или на неговото установяване, препятстват възможността за проверка правилността изводите на административнонаказващия орган, а също и лишават лицето, посоченото като нарушител, от правото му да разбере съставомерните за нарушение факти.

На следващо място, както вече се посочи, процесният състав на административно нарушение, включва изпълнително деяние, изразяващо се в бездействие, което се явява осъществено в първия ден след изтичането на срока за подаване на заявление за издаване на лична карта. Така за правилно описание на нарушението по време следва да бъде посочен именно този ден.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че датата на раждане на Ема Емилова Венкова е 31.05.2004 г., което съвпада и с нейното ЕГН *****, в случай, че формирането му е било в съответствие с чл. 104, ал. 2, т. 1 и ал. 3 от Наредба № РД-02-20-9 от 21 май 2012 г. за функциониране на единната система за гражданска регистрация. Поради това и 30 – дневният срок за подаване на заявлението е следвало да изтече на 02.07.2018 г. (тъй като 30.06.2018 г. се явява събота – неприсъствен ден), който е бил и последният ден за подаване на заявлението в законоустановения срок. Поради това и с оглед на изложеното, твърдяното нарушение се установява да е било извършено на 03.07.2018 г. – дата, която не е посочена, нито в АУАН, нито в процесното наказателното постановление.

Описанието на надлежната дата на извършване на нарушението в АУАН и НП е съществен реквизит, липсата на който безусловно води до нарушение

на правото на защита на наказаното лице и отмяна на наказателното постановление.

По изложените съображения, съдът счита, че подадената жалба се явява основателна, макар и не по изложените в нея съображения, поради което атакуваното НП следва да се отмени като незаконосъобразно и необосновано.

С оглед изхода на делото, жалбоподателят има право на присъждане на направените по делото разноски. Доколкото обаче по делото не са представени доказателства за извършване на разноски от страна на въззивника, то такива не следва да му бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 15- и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 816/27.05.2019 г., издадено от за Началник ОБДС – СДВР, с което на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 81, ал. 1, т. 2 от Закон за българските лични документи (ЗБЛД) за нарушение на чл. 29, ал. 1 от ЗБЛД на жалбоподателя М. Г. В., ЕГН *****, с адрес в гр. София,, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20 /двадесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съдия при Софийски районен съд: _____